

REDACTOR RESPONSABIL
IUSTIN ARDELEAN.
COLABORATOR PRIM:
Dr. E. PĂDAN
REDACTIUNEA:
STR.-CHAUSSEÉ (ORSZÁGUT-U. 227/5.)

Abonamentele se fac,
plătindu-se nainte
în Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 șt. v. a fiecărei luni.

PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an 1 fl. 50 cr.
Pe $\frac{1}{2}$ an 3 fl. —
Pe un an 6 fl. —
Pentru streinătate, un an 15 franci.

Voci latine.

I.

Romani!

Si vultis benecum *fratri magiari* traire, trebuise lassare vestram politicam et incepere meam politicam, qua optima est, scilicet: a., scolare et culcare cum *szózatum*, b., culcare et scolere cum *hymuszum*, c., traire cum *slaninam papricatam* atque *gulyášum* fertum in puestas Hortobágyiensae, d., monumento cossotino date bani cum grosso, *ego etiam davi quinque bancutas*, e., Dum dies festivae sunt, quam guindecim Marțisor poneti vos steagos, sive stindardos *roso-viri-albi* sub streșinam, f., „Tribunam“ atque „Vulturem“ *ne abonati*. Tammodo, ego asigurare catezo vos, ut poteți devenire „fericiți“ — *quam ego sum*.

Vicarius, a, um **Goldfisch**, alias
Goldberger,
bichepenegarius.

II.

Romani!

Fericiți vos devenire musai, si vos ascultați vo-cem latinam dominini Goldfisch, nam tuncı potestis ire — *in șcirea dracului*.

Mangra, m. p.

III.

Pulli smeorum!

Documentatus est, ut sub camilafcas gr. orientales existat bonum sentimentum magiarum. Roma-

nismus *hoc loco non posset incubare, nam illo neplacet inter tarișas.* —

Abzug camilafca,
Abzug fețe negre:
Estis moribundi,
Abzug vagabundi!!!

Dr Popa, m. p.
semperiratus

IV.

Ego etiam aș vré vorbire cevam, sed dum scio, *ut vox canis non audet in coelo* — taceo.

Dr Putics, m. p.
semigorila maior.

V.

Facă-mă dracu fără — Puticiu.

A. Muntean, m. p.
m. seelsorgerinus.

VI.

Domine episcopo!
Quidquid agis prudenter age, et respice — pun-gam! 🐾

Lengherü, m. p.
secreto-ceptarius.

(Vor urma).



Semnele timpului.

Un savant german — pare-mi să — a dis, că limba servește omului, ca să-și potoască ascunde cugetele.

Dică cine ce vré, dar și némțul o lovește câteodată chiar mai bine-decât sécuiul, care voind se pușce o vulpe mórta de jumétate, a mai silit-o să-și forțeze ultimele poterí prin fugă pâna în pădure, ca să móră acolo.

Darwin ne spune, că nici omul nu e decât un simplu animal. Dcă ar fi acum ca să aseménăm omul cu animalele, apoi Darwin n'are drept când afirmă, că moima e animalul care stă mai aprópe de om. Acesta din motivul plausibil, că omul-animal în lupta de esistență, luptă cu forfoiul astuției pe când animalele cu puterea brută.

Astfel, mai aprópe de om ar sta vulpea, care nu atât prin puterea brută, cât mai ales prin astuție, pe semenii seí — îi „trage pe sfóră“

Dcă privim acuma la om, acesta ca dobitoc mai inteligent lucră pe o scară mai întinsă și mai perfectă. La acesta „tragerea pe sfóră“ e mai perfecționată, mai fină. Acesta se înțelege nu numai la *individ*, ci și la *colectio*.

„Tragerea pe sfóră“ mulți o traduc în multe sensuri. Și într'adevăr, înțelesul seu e atât de vast, că de o singură definiție nu ne putem lega cu siguranță. Românul însă stă mai aprópe de definiția lăconică: „una dice, alta face“.

Când un matador de lângă óla cu carne i-ți va spune, spre pildă, că se va îngriji și de stomacul tđu flămënd — apoi, poți fi sigur, că vei ave destulă parte din — *noduri săci*, numai apă se ai la îndemână, căci altcum nici de sughițuri nu-ți stau bun.

Ori când adversarul, care s-a uitat tot ebioris și cătră ceriul care i te-a dat în cale, i-ți va promite prietenie și mână frătescă, — dar atunci, se-ți grijești degetele, dcă vrei se le pastreți citove.

Când destrăbălata presă-revolver, simulând milă de starea „mișelăscă“ în care te-a aruncat sórtea (!) cu *ochii lacrimândi* (hinc illae lacrimae. Crocodilibus, aut non crocodilibus — non est disputandum) în numele umanității i-ți ofere ajutor, chiamându-te la sinul seu fierbinte (!), — câștigă te mai întâiu de scânduri, apoi i-ți cumpără sapă și lopată, de cioclii însă n'ai a te îngriji.

Când *Dixits* și *Kosztá* János i-ți vorbesc în „Poporul“, că nu fac politică — à la Pisicovicí -- și cetind cronica n-rului 32, nu vei înțelege ce va să dică „tragerea pe sfóră“, atunci, de, atunci eliberăzăți pasport pe minte și ți-o trimite în cutare — *balamuc*.

Ce să-i faci!? *Sunt semnele timpului*, — cum ar dice savantul Cirizescu. —

Ei așa! Bine-ar fi, dcă după anumite semne ai poté cunoște *precise* timpul! Dar sémnele sunt atât de diferite și confuze, încât cercând se afli *adevăr*atul spirit al timpului, te încurci într'un chaos și

mai colosal. Și din ce vei medita mai mult, tot mai mult vei progresa — *cătră absurd*.

Leul lui Isop a avut la mórte ce mai mare dorere în împrejurarea, că fiind în agonie, s'a obrăznicit și urechiatul de măgar a-i trage o copită. Îl doré sërmanul, că el, leul, să fie lovit de un măgar.

Duoi eroi de gură din pușcária Seghedinului, ca se și dovedescă cavalerismul, pe care ei de fel nu-l poșed, lovesc și ei cu copitele creerilor bolnavi în membrii comitetului național întemnițați acolo, carii însă nici că bagă 'n sémă astfel de lovituri, fiind în curat cu spiritul timpului. Astăzi e recunoscută caracteristica, că mágarii din dos și dela adapost lovesc în lei, dar' acestia — nu se mai superă.

Alt semn al timpului, dupăcum putem ceti în „Váczi Hirlap“, ce scrie ref-ritor la descalecarea martirilor condamnați, la Vaț — e și mai caracteristic.

Nu-mi pot da sémă în urma căror precedente s'a potul cóce mintea celor dela Vaț pâna la gradul ce ni-l presentă. Efectul însă e plausibil și neexplicabil totodată. Și singurul mediu proflictic ar fi, că dela Vaț să se strămute inștitutul pușcării-i, iar' în locul ei să se pună fundament unu *balamuc de stat* exclusiv pe séma Vațeniilor, deórece — precum se vede — au mare lipsă de el, în deosebí ceí — *botezați cu brișca*.

Și încă ce? — Sunt cercuri și anumiți ómení, carii pe cât sunt de marinimoși în oferte de darnicie orale, pe atât sunt de seraci în achitările facticeí E și acesta un semn al timpului, dictat de înaltele resóne ale propriului stomac.

Ne plesnește în minte istoria lui Hassan din fabula arabică, care voind să-și seducă mágarul, i-i puse ochelari verđi că acesta să consume paie în credința că sunt — lucernă. Astfel bietul animal peri, căci cea ce nu înțelese-se ochiul, *înțelese-se stomacul*.

Învěțătorii románi dela cursul magiar din S. S. Gergiu procopsindu-se mereu, au ajuns la fatala convicțiune, că stomacul protesteză euergic contra diplomatisării rațiunii. Noroc însă, că învățătorii n'auașteptat sórtea mágarului lui Hassan, ci s'au îndreptat cătră sferele dorite de stomac.

Cei ce au probat experimentul, n'au ajuns decí la mai multă esperință, decât țiganul, care voind a-și învăța caiul să trăiască nemâncat, a morit tocmai — când se învăța-se a răbda.

Cea ce însă n'a succés la prima esperimentare, nu e imposibil să succedă a dóua, séu chiar a treia-óra. Da, căci tocmai sémnele timpului de astăzi ne presintă multe aparente curioase.

Și tocmai să încercă — precum putem observa — mulți savanți esperimentatori a afla mijlocul de a — „*téne lumea cu apă réce*“.

les-timp.



Înșălat.



Cobi : Servas! Se da thu, Solomon, la mine 50 florint che tunci io da la thine napoi punctu el 100 florint dache capet banii mei.

Solomon : Ce bani esthe se capeta thu?

Cobi : Ce bani? Nū!?! Thu nu șcii, che io am o invețiune genială?!

Solomon : Așa, frate? Io asta nu șciut inche. Iacă 50 florint. Io da la tine bucuros. Spune la mine frate ce inventiune tu focut?

Cobi : Nū! Io gosit una fel di praf di pușca, care care

Solomon : Care?

Cobi : Care — nu se aprinde nici pe foc.

Solomon : (mânios) Munca thu pe el!

Testamentul unui bețiv.

Când voiū muri, în apă nu vrēū sē fiū scāldat,
 Ii sum și dupā mōrte dușman neimpăcat,
 De vreți să țineți legea, căci sum un bun creștin
 Să mă scāldați, în baie se puneți însă vin.
 Prietenii toți carii veni-v'or după mine
 Să fie toți beți turtă, abia să se pōtă ține;
 Iar popa vrēū să fie așa de beat, așa
 În cât sēși piardă șirul, să nu pōtă umbla
 Să se încurce 'n vorbă, să-și dea capul pe spate
 Și'n loc de aleluia să strige : o jumătate.
 Să șughite într'una, să-i tragă o chindie,
 Să uite că e popă, să uite de popie
 Și când o fi în grōpă, să fiū frumos lăsat
 Atunci și popa cadă alătura de-a lat.
 Fiind că i obiceiul pe mort a arunca
 Pământ — mie, vă rog, să nu-mi faceți așa,

Se dați drumul să curgă vin d'intrun vas mare
 Sieriul să plutească în el cu 'mbelșugare.
 Colaci, colivă nu vrēū — în local lor să fie
 Tot sărături care fac poftă de beție.
 În drumul cătră grōpă, psaltii toți în cor
 Avēnd în fie care mână un ulcior
 De vin curat, nu miș-maș, să-mi cante lumești cânteci
 Și 'n loc de darabană să bată peste pânteci.
 Dorința mea mai este ca cărciumarii mei,
 — Ai mei — fiind că viața făcutumi am la ei,
 Să vie 'n păr cu toții, s'admire, să se 'nchine,
 Vēdēnd ce ciuste are un baș-bețiv ca mine,
 Pe lumea cea de veci cu ce alaiū se'ndrumă.
 Acum înc'o voiută și cea mai de pe urmă :
 Deasupra mea să puneți o peatră și pe ea,
 Precum arăt aicea, să scriți tocmai așa :
 Ion Bețivul, care bēut'a viața 'ntreagă
 Pe cealaltă lume s'a dus că se dreagă,
 Căci el ca bun creștin ce'i, convins e pe deplin
 Că și aclo 'i viață, e vin și e pelin.

Ion Bețivul.

Spaima muselor.



Dama : Dar ce-i, d-nule Flușturescule, de nu mai prē cetim de un an încōce nici o poesiă scrisă de d-ta?

Flușturescu : Dapoi, mă rog, m'am însurat, apoi este știut, că în vremuri resboinice — musele tac!



OUËLE LUÎ IȚIC.

Ițic era om sărac și c'o casă de copii, totă averea lui nu era de cât nu șciū câte găini, patru gășce și șese copii. Mai avé și vre-o trei pisici.

Cu ce-și ducé Ițic casa, să vè spun : vëndênd ouële ce-î producêu găinele sale și vëndênd murăturile, pe care le prepara Haia, balabusta lui.

Dis de dimineață, Ițic venea în piață, să ducé la locul lui obicinuit, își puné lădița cu ouë d'inainte, și aștepta, clătînând din cap și mormâind mereu din gură,

Intr'o ȓi, cum făcuse vëndare bună—îi mai rămăsese vre-o dece numai — Ițic, neavênd ce face, începu a ȓice și a plănui:

— Ițic, azi ai făcut ghișeft buân. Dachi ai si faci tot așa, ai si fi inchi și mai buân. Și dachi ai si mergi tot cum mergi, ai si fi buân di tot, iaca zic zeu.

Atunci, Ițic n'ai si mai vinzi ouă, ai si dischizi pruvulie la față, ai si faci crișmi și ari si fi bin.

Balabustă niu n'ai si mai vindi custruveți murat; la ea are si fi madam Haia, ai si stei la țighea, și ai si poruncesc la buieț din pruvulie :

„Iancăli, buni tacâm la domnu. Umbli mai iuti, ci ștaai? Ștruâl, dimilui ai șirut *ghifiltefsch*, n-ai avuzit, sii, ești surd? Du-ti la dracă, dachi nu vrei si faci treabă.“

Și ai si merji treaba strună, ai si fași parali, ai si mai ieși o pruvulie și ai si puși firmă d'asupra :

La Curcubeul Național

Băuturi spiritos. Țuichi veritabilă.

SICIRSALA

De la Ițic Leibovic.

Și după ce-ai si treci inchi chiți-va ani, ai si disfași crișmi pentru chi nu fași pintru obraz a niu așa ghișiftirie.

Nu vini frumos la mini si stai acolo cu toți bițivani — chind ai nivee s'o fași, înțeleg.

Dar la mini nu trebuie.

Și așa ai si ieși moșie in arendă, și n'ai si mai fi nisi Ițic niși domili Ițic, ai si fi chicon Ițic Leibovic,

Buieț a niu cari ai si fac școal și ai si

ieși bachiliriatul, pi unul are si-l chemi Leon Rosmarin, și nu Leipală Leibovic și pi șelalt Nicolai Rosmarin, și nu Nuhâm Leibovic. Pi feti ari si li chemi așa : Pi Ruhăla Rosalia, pi Ghităla Ghizela, pi Malcă Emilia și pi Sosili Sofia.

Și iu, și tăți, avem și him boeri curati, ai si ai trusură cu patru cai, ai si piftești pi vicini la sindrofie, iu ai si joc cu boierii ferbel sau maus, iar chiccanele ai si joc joc așa unde chind n'ai ghisit și ț'ai spus dai șiva, un lucră, așa di pildă un inel, o pungă (numai pungă si nu dai), și pi urmă unul si faci avâcat, altă culugăr, altă oglindă, insfirșit.

Pe urmă, așa pi la două ȓi pisti doispri la noapte, ai si spuși Ioanei, la slugă.

— Ioană ! Duti di spui la vizitiu si vii incoase-

Ioană si duși și vini cu Ion vizitiul-

— Ioanee ?

Aud chicoane Ițic, ai si spuși el.

— Si incalic iute pi murgă și zi merj digrabă la sat si cavăți lautar :

— Da undi si ghisoști amu lautar la șeasu aista ? I turzu di tot, ai si spuși el.

— Troubue si ghisești. La mini esti vorbă. La iu ești pun, dar chind slug nu ascult la iu, atunci nu mai ești bun la iu.

— Ghini, chicoane — ai si spuși la el, videți și dimivastriă chi și la chini dormi acum.

Atunși ? Oi vei, atunși, am si mi scol in pișoare, ai si bat cu pumn in masă si ai si strig așa che balabustă ai si țip di frichi:

— Ieși, puzovenchiule. Haidi, marș' chi fac un bucluc.

Și in adevăr a făcut boclucul Ițic, căci sculându-se in picioare și vroind să bată din picioare, in loc să dea in pământ a dat in cutia cu ouë și a spart tôte ouăle.

Și așa, și-a sclintit Ițic planul.

Moritzman.

În școlă.

Dascălul : Spune-mi, Petre, de ce a făcut Dumneșeu maInainte (in ȓia 1) lumina ?

Petrea : (puțen cugetându-să.) Ca să vedă — a crea maIdeparte.

Dialog fugitiv.



Abele : Ouzit thu, moî bolund, che Adolf Grünstein vre se se insora, mune ti la el fidanțari.

Fabele : Thu bolundule, cum si pote fi lucru asta, chind io nūma ieri vorbit cu el și otuncî el fost inche — *intreg și sanatos.*

Ce vênat, mâncai-aș ochii.

Un țigan, ca toți țiganii, lăcatis, meșter de fer, Căpeta-să nu-ș' de-unde să repare-un revolver, Î-l ia 'n mână și-l întorce, i să pre frumușel Și i-și dice 'n sine singur, o să fac vênat cu el. Căci stăpânul lui nu șcie, cum și unde am plecat Și 'l oi repara atunceă când mă 'ntorc dela vênat .. După toate-aceste vorbe el plecâ la vênătore Spre pădure ca să pușce totul ce-î va veni 'n cale Și mergând cu bucurie, el zărește în tufiș Cum o epurică mare dörme cu ochii deschiși, El s'apropie de dënșă și vędându-o jos culcată Înainte de-a o prinde el îi face judecată: Picioarele dinnainte o să le frig pe cărbune, Iar pe cele dinnapoî o să le pun să s' afume Din costițe fac bucăți și le frig bine n' frigare, O să fac atuncî din ele ceva pré bun de mâncare, Iar 'din cap să fac o ciorbă acrå colé cu ardei Și-o se mânc odată strașnic cu toți puradeii mei... Și strigând : „haida-ți la mész !“ epurica s'a sculat Și-a fugit lasând țiganul lângă tufa busumflat. Bre ! Ce epuré fricos, cum de iute s'a cărat, N'a stat nicî să-î spună omul, că revolveru-î stricat. Nu făcu-să vorbă multă, ci plecaș 'n a lui cale Cu nădejdea că va prinde vr'o dihanie mai mare. Și mergând cântă din gură, căci să pôte, din tufiș Ca să iésă vre-o lupică care mușcă pe furiș

Și gândind că o să-l mușce să uita-să 'n jur de sine Și ochește-un lup în cale. „Taci färtate, că e bine Vênătore-a-î lângă mine, ce mai lucru minunat, Dörme fără nicî o témă, — nu cumva va fi aflat Că revolveru-î stricat ? și s-a pus ca să se culce Cu nădejdea că sum prost și până la el m'oi duce. „Sus cumêtre, că nu-î trebă !“ strigă el în gură mare, „Fugi, dihanie spurcată, ce te puni la om în cale ? Fugi, că n'am arme la mine, nicî n'am venit la vênat, Eu sum om de omenie, eu la cărbunî am plecat.“ El striga-să din puteri, lupul nu se clătina, Era mort de patru zile, nu să mai poté mișca. „Taci, că-î trebă — dîse el — lupu 'n cale, lupu-î mort, O să l duc cu mine-acasă și o să mi-l suî pe cort, Ba mai dîc că 'l-am pușcat cătră ómenii din sat Și-o să fie omul nostru de tot satul lăudat.“ Î-l ia 'n mână și-l trânteste, ba în spate 'l-a umflat Și plecâ cu el cântând ca să-l ducă drept în sat : „Ce vênat, mâncai-aș ochii, ce om vrednic m'am făcut, O să-mî dîcă tótă lumea, că-s vênător priceput.“ Și vorbind pe cale singur, iată-l că ajunge 'n sat Și să vede 'n scurtă vreme de popor încungiurat : „Hoî, creștini, vedeți voi bine, că eu v'am scăpât de réu Pușcând lupul în pădure, spune-ți, nu-s om vrednic eu ? Am luptat mai tótă ziua până ce 'l-am înșalat De s a pus cu capu 'n tufe și-apoî de ! 'l-am și pușcat, O să-l duc acum acasă și-o să-l pun sus pe bordeu, Ca să vedă tótă lumea ce om vrednic mai sum eu El î-l duc decî acasă și î-l pune sus frumos Voind ca s'arate lumei, că nu este om fricos. Țigana șciu-să bine, că lupul mort 'l-a aflat, Căci mirosa din departe, era mai de mult pușcat ; Dar' nu dîse chiar nimica, ci î dădu-să bună pace, Căci î-l cunoște pré bine cu cine are a face : „Vino 'n casă de mănâncă și te culcă sus în pat, Că-î fi a'ergat destul până lupul ai pușcat !“ „O să viû nevastă dragă, că sum tare obosit Să mă cule odată bine și să dorm mai liniștit.“ Mergé 'n casă, să desbracă și s'aruncă 'a pat sub țol, Iar' țigana mai cu minte iesă-afară în ocol Cu un sac plin cu carbunî și în sus î-l priponește, Apoî vine 'ncet în casă și pe țigan mi-l tredește : „Scó'ă Culă, te îmbracă, că afară te astéptă Tata lupuluî pușcat, vré cu tine să vorbescă !“ ... „Du-te tu, mâncați-aș ochii, spune-î tu zdevêrat, Că lupul sta mort în cale de altcineva pușcat.“ „Nu mă duc, că nu mă crede, el cu tine are trebă Și a dîs că vine 'n casă.“ — „Du-te fă, eși mai în grabă, Spune-î, să fiu blăstemat, de-am umblat eu la vênat, Dör' tu șcii, mâncați-aș ochii, că revolveru-î stricat. Să mă ia dracul pe mine și să mă sdrobescă 'n cort De-am pușcat eu astădî ceva, de nu era lupul mort, — Du-te, fă, mâncați-aș ochii, că mă jur pe sfântul sóre Că 'n viața mea întrégă n'o să mai fac vênătore, Du-te, fă, mâncați-aș tótă, du-te, fă, muierea mea De vorbește tu cu dënșul și mă scăpă de belea !“ . .

luón dela Avrig.

Nu-î „domn de pământ“.

Domnişorul: Mă-î ţăranule, cine-î domnul acela acolo în caruţa cea cu patru cai? Dă-mă acela e domnul cel de pământ d'acici?

Ţăranul. Ba, acela e jidovul Mendli, care a cumpărat tot domeniul dela domnul conte.

Dorere.

X: Ai, vai!
Y: Ce nevoie ai?
X: E morbosă sócra-mea.
Y: Şi?
X: Şi nu móre.

ARCHIVUL „VULTURULUI.“**O carte latinească.**

Domine Redactore!

Videat „Vulturul“, nequid dauna viţa romana capiat: scilicet uni barbati valde eruditi din napoiam calculati, qui ante ceteri romani superbe dicunt peptum batens ii bonissimi nationalisti esse; nunc hos eruditos „Vulturul“ scalmănare et ad verum adveri ad luminam aducere, ut scire romani, quanti debet hos homines preţuire et quantum potest in illis credere.

Enim in luna Augusti venit in comitatum Satumare Dominus angliesius Weckerle ut turmae țiganorum visitam dare, cum qua illae dadae Lucaciu in restantia erat, nam hic illum in Budapalestino cerce-tavit.

Nunc memorare hos romanos, qui nostro placito homini Weckerle antemergaverunt et illi gratias agerunt qua propter tam marinosus eret ut illis romanis, qui non habent parale, gratis dare viptum in Seghedino, Vaţ, etc.

Hi bravi monstri sunt urmatores:

1. Voda *Catoca*, alvicultor de Borleşti, qui voluit totalminter meritatus fieri, ut in categoriam Ger-guţi numerant.

2. Meritatus Dominus *Pálfi Dániel*, qui sperat ut unum aureum orologium capiat. Hic Dominus est veduvus parochus.

3. Dominus *Péteri* de Hideaga, qui melius facere acasam manere, slaninam mancare et sermanum populum luminare.

Omnes hi romani parochorum insignibus ornatii umblaverunt, quiacerte amant gâscas grasas Moisi familia trasae, quas Weckerle vult cum totum pretium eis dare.

Ibi potuit videre unum novum Pitukum in persona notarii de Coltine *Bucşa*, qui vult in Arcadia pretor fieri.

Praeter eos ibi fuerunt luminatorus populi *Po-rumbu* de Teuti de sus, notarius *Magurán László* et multi alii, qui non numerant.

Non possum cum vedeream trecere, ut paro-

chus-protopopos *Stefan Biltiu* omnibus ceremoniis aberat.

Postea humillime rogo Vultrem, ut in mente tenet nomina horum romano-porcorum.

servus humilis

I. B.

stellarum scrutor.

Epigrame.**I.****Amantului meu.**

Te rog, iubite, încetă-odată
De a mă 'ntreba: de ce-'s superată? . .
Cum n'oi fi óre? — Ce trist trecut? —
Când tu iubite pentr' un sérut
Ai mers orbeşte, te-ai duelat,
Dar' veni-şi iară cu nasul tăiat.

II.**Unu-î theolog de Roma.**

Ai fost la Roma, ca s'aducă minte,
Veni-şi bogat de năravuri „sfinte“;
De veđi vin ochii-ţi puşcă schintei,
În jurul tēu nu suferi femeii
Nici chiar pe cea ce 'ţi e vecină (?),
O 'ncungiuři, ca vulpea câte-o gaină.

Veturia.

PARTEA SERIOÁSĂ.**Deslegarea ghiciturei de şac.**

(Publicată în n-rul 21.)

„Tu ce tóte le priveşti
Tu ne fii stăpânul sóre
Inimă luminătoare
Cel mai mare deu tu eşti.


Eu mă voiú gândi mereu
La divina ta lumină
Ca pētruns de cea divină
Pentru veci de-a ta lumină
Plin se fie gândul meu.

George Coşbuc.“

A deslegat-o bine următorii: d-nul T. I. *Magier*, preot (Saturēu); d-nul Simeon *Andron Galbinescu*, invēţător (Saravolla); d-nuţul *Bubi Suciu* Românaşul (Arad); d-na *Eugenia T. Meţianu*, (Nagy-Ercse); d-nul *Florea Budiu*, comerciant (Zam); d-nul *Nicolau Onciu*, invēţător (Saravolla); d-şóra *Victoria Polykyriadei*, (Iaşii); d-nul *George Draga*, preot (F. Varşand); d-na *Catarina Chiriţa*, preotésă (Bucoveţ); d-nul *Georgiu Subu*, pedag. stud. (Bucoveţ); d-şóra *Marióra Teaha*, (Chizdia); d-na

Elena Ardeleană, m, *Popovici*, (Chisindia); d-nul Petru *Rimbaș*, contabil (Brad); d-nul Eremia *Miloș*, econom (Sulcia); d-șora Melania Aurora *Prigieș*, (Arța inferioară); d-nul Alesandru *Epuirén*, comerciant (București) și d-șora Otilia *Caba*, (Cheud).

Premiul 1-a obținut d-nul **Alesandru Epuirén**, comerciant în București.

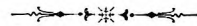
 **Deslegarea ghicitoare de șac**, publicată în n-rul 20. (Satira soții) a mai trimis-o ulteriormente următorii: d-nul Simeon *Leuciuța*, student (Chișlaca); d-nul Ioanichie *Neagoe*, preot (Petrovosello); d-nul Constantin *Daraban*, tutor publ. orf. (Rodna vechie); d-nul Tr. I *Magieră*, preot (Saturu); d-nul George *Draga*, preot (F. Varșand) și d-nul Bubi *Suciu* (Arad).

Deoarece susnumiții domni, sculându-se pre târziu nu au putut lua parte la sortire, acuma sunt rogați a se îndestuli numai cu *laudele noastre* pentru succesele deslegări.

Cu-i nu-i place, — apeleze! 

POȘTA REDACȚIUNEI.

Tuturor abonațiilor nostri. Rogăm ce mai grabnică trimitere a abonamentelor, deoarece suntem foarte lipsiți de parale. Salutare! — **Policarp.** Da, da, și cele numerice sunt bune — *decă sunt „bune.“* Salutare! — **I. A. C.** În 31 a l. c. șt. n. numai la Seghedin v'om poté conveni. De vini pe atunci acolo, atunci cercetéză-mé în „*Hotel Tisza*,“ acolo voiú fi încuartirát până la 1. sept. când apoi voiú intra în temniță pe 2 septă-máni. Te aștept dară, sé vini la tot casul. Salutare! — **V. V. V.** Se póte, cá după „ospét“ nu va fi așa de falósă. De regulă, fetele îngâmfalse devin după cununie modeste, iar' fetele modeste devin după cununie îngâmfalse și ca atari, devin sócre — escelente. Salutare! — **N. M.** Articulul „Óuële méle“ 'l-am primit, dar nu sé póte publica, deoarece „óuële d-tale“ sunt clocite. Gustéză din „óuële lui Itic“ din n-rul presinte și veí da, cá sunt mai bune decât ale d-tale. Adieu! — **Parafulger.** Într'adevér ești parafulger, cá nu ți-a stricat nici tresnetul pálmii d-nului B. -- Sunt fleacuri, nu le potém folosi. -- **A. C.** Am primit, sunt bune, în n-rul proxim le vom folosi. Salutare. — **Gyuri.** (Arad) „Dăne Dómne bani!“ apoi „țipa-i ochii peste colop.“ Servus! -- **Omega.** Nu se pot folosi, fá mai bune și le vom publica bucuros. Salutare! -- **T. L.** „Sóрте fatală“ este bunisórá, dar de fel nu se potrivește pentru o fóie humoristică. „Versurelele“ sunt bune, le vom folosi. Scrie și prosă, nu tot poesii. Salutare! — **A. A.** Cele promise nici până astáđi nu le-am primit. Ce-i cauza? — **G. D.** În numărul proxim. Salutare! — **Veturia.** Una dintre ele nu este bună. Dóuë se publică. Salutare! — **I. C.** (Ploiești) Sunt bune. Sé publică. Salutare!



HOTELUL



lui

CAROL WITTMANN

(fostul Hotel „Vas“)

în

A R A D.

Cu cele mai curate și frumos mobilate chilii, servițiú escelent și — ce e mai mult: **ieftine** peste măsură.

D-nul **C. Wittmann**, proprietarul numitului hotel este deja cunoscut înaintea românilor de un om afabil și cinstit, care pune mare pond în cele ale servițiului pe óspeții seí români, drept acea, trebuie sprijinit din partea noastră.

Noi recomandăm călduros publicului calător român acest Hotel, care după unica cercetare, sigur, cá singur i-și va face reclamul seu.

Sub Hotel e „cafana Wittmann.“

Journale si Reviste

CĂRȚI

■ ■ Circulare, reclame, placate ■ ■

și

Anuntiuri funebre, bilete, libele,

tiparituri pentru cri-ce cancelaria

și

altele, aci neamintite tiparituri se pot procura

cu pretiu foarte moderat

la

Tipografia SZIGLIGETI in Oradea-Mare

Să afă în deposit

Papir de scris si de tipar

BILETE,

Papir pentru epistole si cuverte,

PAPIR DE CARTON,

■ Tiparituri bisericesti si scolare. ■



Primește publicațiuni, anunturi și abonamente pentru foia umoristică „VULTURUL.“